ECLI:LV:RIRT:2017:1113.C33757516.1.S

Lieta Nr.C33757516
Lietvedības Nr.C-1953-17/17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2017.gada 13.novembrī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Dreimane
rakstveida procesā izskatīja civillietu biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2016.gada 21.oktobrī biedrība "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" (turpmāk prasītājs) cēlis tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk atbildētāja) par zaudējumu piedziņu regresa kārtībā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2009.gada 19.jūnijā plkst.18:33 Rīgas ielā 55, Ķekavā notika ceļu satiksmes negadījums - sadursme (turpmāk – CSNg), kurā tika iesaistīts atbildētāja kā transportlīdzekļa BMV 318 valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/ īpašnieks un vadītājs. Par šo CSNg faktu tika izsniegta Ceļu policijas izziņa par ceļu satiksmes negadījumu. Par vainīgu Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanā un CSNg izraisīšanā tika atzīta atbildētāja, kas ir apstiprināts ar augstāk minēto izziņu (atzīme par administratīva soda uzlikšanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA427988 par Ceļu satiksmes noteikumu 10., 119., 226.punktu pārkāpumiem).

Pamatojoties uz prasītāja datiem, uz CSNg datumu transportlīdzekļa BMV 318 valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/ īpašnieka civiltiesiskā atbildība nebija apdrošināta. Apdrošināšanas līguma Nr.DB084743, kas bija uzrādīts pēc CSNg, darbības termiņš iztecēja 11.06.2009.

Saskaņā ar ???? likuma 51 .panta pirmās daļas 1.punktu, prasītājs nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

CSNg rezultātā tika nodarīti zaudējumi /pers. C/ piederošajam transportlīdzeklim MERCEDES BENZ 208 CLK 430 Coupe ar valsts reģ.Nr./reģistrācijas numurs/ un, pamatojoties uz transportlīdzekļa apskates protokolu ar bildēm, sertificēta eksperta /pers. E/ 2009.gada 1.septembra atzinumu Nr.3/2009 par transportlīdzekļa zaudējumiem, Lietuvas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja (Motor Insurers Bureau of the Republic of Lituania) 11.10.2009. pieprasījumu (reimbursement demand), izskatot atlīdzību lietas Nr.T-997/2009 materiālus par transportlīdzekļa bojājumiem CSNg rezultātā, prasītājs 2009.gada 29.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.1715/T-997/2009 atlīdzināt Lietuvas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam atlīdzības summu 1510,29 *euro* (LVL 1061,44) kopsummā, t.sk par transportlīdzekļa bojājumiem 1310,29 *euro* un atlīdzību lietas administrēšanas izdevumiem (handing fee) 200,00 *euro*.

Pamatojoties uz ???? likuma 26.pantu, 37.panta 4.daļu, 44.panta 2.daļas 2.punktu, 51.panta 1.daļas 1.punktu un 2.daļu, Vienošanās starp Kompensācijas iestādēm un Garantijas Fondiem (Agreement between Compensation Bodies and Guarantee Funds), 4.Direktīvu par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu (4th Motor EU Directive), prasītājs 2009.gada 29.oktobrī veica apdrošināšanas atlīdzības izmaksu EUR 1510,29 apmērā, kas ir apstiprināts ar maksājuma uzdevumu Nr.172.

???? likuma 41.panta otrās daļas 1.punktā teikts, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai – transportlīdzekļa līzinga gadījumā – līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Prasītājs 06.11.2009. nosūtīja atbildētājam pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu, t.sk. arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītājs nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1 .punktam, par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētājai būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti. Apmaksa netika veikta, bet pēc atbildētājas lūguma 02.12.2009. atbildētājas un prasītāja starpā noslēgta Vienošanas par zaudējumu atlīdzību, tomēr nekāda turpmāka apmaksa netika veikta.

11.03.2010. un 30.03.2016. prasītājs nosūtījis atbildētājai atkārtotas pretenzijas ar lūgumu veikt samaksu līdz 29.04.2016., t.sk. atgādinot atbildētājai par sekām zaudējumu neatlīdzināšanas gadījumā.

Tā kā atbildētāja nesedza prasītājam zaudējumus labprātīgi, prasītājs atbilstoši 2008.gada 3.novembra Sadarbības līguma Nr.00910-10-08 nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojis SIA "Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekšminētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājam ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas LVL 60,50, t.sk. PVN 21% (EUR 86,08) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar Pakalpojuma cenrādi pie sadarbības līguma, SIA "Julianus Inkasso Latvija" faktūrrēķinu un prasītāja maksājuma uzdevumu.

???? likuma 51.panta trešās daļas 1.punkts paredz, ka no Garantijas fonda sedz ne tikai izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar ???? likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, bet arī izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā. Likumdevējs skaidri ir norādījis, kādi zaudējumi vēl rodas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, un tie ir prasību nokārtošanai nepieciešamie izdevumi - 1) izdevumi par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām un 2) izdevumi, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā (prasībā saukti par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumiem EUR 86,08 (LVL 60,50) apmērā), kas izmaksājami no Garantijas fonda.

Tādējādi, zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumi EUR 86,08 (t.sk. PVN 21%) apmērā ???? likuma 51.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē ir izdevumi, kas prasītājai radušies atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kartībā (LR Augstākās tiesas Civillietu departamenta 30.06.2015.g. spriedums lietā Nr.SKC-0093/2015).

Tā kā apmaksa netika veikta pēdējā pretenzijā noteiktajā termiņā, prasītājs par laika periodu kopš 29.04.2016. līdz 11.10.2016. aprēķināja

atbildētājai likumiskos procentus, kas atbilstoši LR Civillikuma 1765.pantam ir 6 procenti gadā un sastāda EUR 40,72.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1759., 1779., 1784.pantu nosacījumiem, kā arī ???? likuma 51.panta trešās daļas 1.punkta nosacījumiem, prasītājs uzskata, ka atbildētājas pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un likumiskos procentus par apmaksas kavējumu, bet arī papildus zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā.

Pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, 51.panta trešās daļas 1.punktu, Civillikuma 3., 1759., 1765., 1775., 1779., 1784., 1895.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta 1.daļu, 250.^{18}, 250.^{19}, 250.^{20}, 195.pantu, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumus 1596,37 *euro* apmērā, likumiskos procentus 40,72 *euro* apmērā, samaksāto valsts nodevu 245,56 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā, kā arī noteikt tiesības prasītājam par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Prasītājs norādījis, ka nevēlas izmantot mediāciju un lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta pirmās daļas noteikumiem 2016.gada 11.novembrī atbildētājai uz viņas deklarētās dzīvesvietas adresi ar Apvienotās Karalistes kompetentās tiesas starpniecību nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, vienlaikus izskaidrojot Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās pušu procesuālās tiesības un pienākumus, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai.2016.gada 23.decembrī tiesā saņemts Apvienotās Karalistes kompetentās tiesas paziņojums, saskaņā ar kuru sūtījums uzskatāms par piegādātu saskaņā ar Anglijas un Velsas civilās procedūras noteikumu 6.3 (1) (c) punktu.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājas rakstveida paskaidrojums tiesā nav saņemts. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībnieki ir savlaicīgi informēti, 2017.gada 30.janvārī nosūtot paziņojumus uz prasītāja pārstāvja pieteikumā norādīto elektroniskā pasta adresi un pasta sūtījumā uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 4.punktu un 56.^{2} panta pirmās daļas 1.punktu, uzskatāms, ka pusēm tiesas dokumenti ir izsniegti.

Pārbaudot un novērtējot prasības pieteikumu, tajā iekļautos motīvus un lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atrod, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

M o t ī v u d a ļ a

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa ņem vērā to, ka atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības – nav sniegusi rakstveida paskaidrojumus, nekādus iebildumus pret prasību nav cēlusi, nav apstrīdējusi prasības pieteikumā norādītos faktus, līdz ar to tiesa secina, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Lai gan atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 9.pantu Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma (OCTA likuma) 43.pantu prasītājs nodrošina sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas sistēmas sekmīgu darbību valstī atbilstoši savam darbības mērķim un uzdevumiem, kurā apvienojušās visas apdrošināšanas sabiedrības, kurām ir tiesības veikt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu Latvijas Republikā.

Prasītāja prasības tiesības izriet no OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta, kas dod tiesības Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai – transportlīdzekļa līzinga gadījumā – līzinga ņēmēju (likumīgu turētāju), ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.pantu, obligātās apdrošināšanas objekts ir transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība (turpmāk - īpašnieka civiltiesiskā atbildība), par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai.

Īpašnieka civiltiesisko atbildību par katru ceļu satiksmē lietoto transportlīdzekli apdrošina ikviens transportlīdzekļa īpašnieks, noslēdzot attiecīgu apdrošināšanas līgumu.

No tiesai iesniegtās izdrukas no CSDD informatīvās sistēmas redzams, ka transportlīdzekļa BMV 318 v/n /reģistrācijas numurs/ īpašnieka civiltiesiskā atbildība bijusi apdrošināta ar 2009.gada 11.marta polisi Nr.DB084743 par laika posmu no 2009.gada 11.marta līdz 2009.gada 11.jūnijam (lietas 13.-15.lapa).

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2009.gada 21.jūlija izziņu Nr.I/78 par ceļu satiksmes negadījumu (lietas 12.lapa) pierādīts, ka CSNg, kas noticis 2009.gada 19.jūnijā plkst.18:33 Rīgas ielā 55, Ķekavā, kura rezultātā bojāts transportlīdzeklis MERCEDES BENZ 208 CLK 430 Coupe, v/n /reģistrācijas numurs/, izraisīšanā vainīga ir automašīnas BMV 318, v/n /reģistrācijas numurs/, vadītāja - atbildētāja, par ko administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA427988 par Ceļu satiksmes noteikumu 10., 119., 226.punktu pārkāpumiem viņai uzlikts administratīvais sods.

Tādējādi lietā nav strīda par to, ka transportlīdzekļa BMV 318, v/n /reģistrācijas numurs/, īpašnieks nebija apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību CSNg brīdi.

Tāpat lietā nav strīda par to, ka CSNg rezultātā nodarīti zaudējumi /pers. C/ piederošajam transportlīdzeklim MERCEDES BENZ 208 CLK 430 Coupe, v/n /reģistrācijas numurs/.

Tā, pamatojoties uz īpašnieka atlīdzības pieteikumu BTA DRAUDIMAS zaudējumu aprēķinu, ko ar savu 2009.gada 1.septembra atzinumu Nr.3/2009 par transportlīdzekļa zaudējumiem apstiprinājis sertificēts eksperts /pers. E/ (lietas 27.-30.lapa), Lietuvas Transportlīdzekļu apdrošinātāju

biroja 2009.gada 11.oktobra pieprasījumu Nr.04-294-9194 (lietas 31.lapa), atlīdzības lietā Nr.T-997/2009 prasītājs 2009.gada 29.oktobrī pieņēmis lēmumu Nr.1715/T-997/2009 atlīdzināt Lietuvas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam atlīdzības summu LVL 1061,44 (1510,29 *euro*), t.sk par transportlīdzekļa bojājumiem 1310,29 *euro* un lietas administrēšanas izdevumus 200,00 *euro* (lietas 32.lapa). Pārskaitījums veikts 2009.gada 29.oktobrī, ko apstiprina AS "Swedbank" maksājuma uzdevums Nr.172 (lietas 33.lapa).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis minēto izdevumu apmēru.

Saskaņā ar ???? likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu, transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Prasītājs 2009.gada 6.novembrī nosūtījis atbildētājai pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu, t.sk. brīdinot, ka pretējā gadījumā prasītājs nodos parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1 .punktam, par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētājai būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti (lietas 34., 35.lapa).

Kā to norādījis prasītājs, apmaksa nav tikusi veikta, bet pēc atbildētājas lūguma 02.12.2009.gada 2.decembrī pušu starpā noslēgta vienošanas par zaudējumu atlīdzību pa daļām (lietas 36.-38.lapa), tomēr nekāda turpmāka parāda apmaksa nav tikusi veikta.

2010.gada 11.martā un 2016.gada 30.martā prasītājs atbildētājai nosūtījis atkārtotas pretenzijas ar lūgumu veikt samaksu līdz 29.04.2016.g., t.sk. atgādinot atbildētājai par sekām zaudējumu neatlīdzināšanas gadījumā (lietas 39., 40.lapa).

Kā to norādījis prasītājs, atbildētāja nesedza prasītājam zaudējumus labprātīgi.

Tiesai iesniegts 2008.gada 3.novembrī starp prasītāju un SIA "Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk – prasītāja pārstāve) noslēgtais sadarbības līgums Nr.00910-10-08 (lietas 47.-51.lapa). Atbilstoši šim līgumam prasītājs ir pilnvarojis prasītāja pārstāvi iekasēt no atbildētājas iepriekšminētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājam ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas 60,50 Ls, t.sk. PVN 21% (86,08 *euro*) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar Pakalpojuma cenrādi pie sadarbības līguma (lietas 52.lapa), prasītāja pārstāves faktūrrēķinu (lietas 62.lapa) un prasītāja maksājuma uzdevumu (lietas 55.lapa).

Tiesai nav šaubu par to, ka minētie zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumi 86,08 *euro* ir tieši saistīti ar atbildētājas vadītā transportlīdzekļa izraisīto CSNg, un tie ???? likuma 51.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē ir izdevumi, kas prasītājam radušies atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kārtībā.

Augstākās tiesas Civillietu departaments norādījis, ka Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.pants, kurā noteikts to subjektu loks, pret kuru apdrošinātājs vai Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgi celt regresa prasību, neparedz ierobežojumus attiecībā uz regresa prasības tiesības īstenošanu tikai trešajām personām izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības summas apmērā. Pildot ar likumu noteikto pienākumu nodrošināt ceļu satiksmes negadījumā cietušo trešo personu interešu aizsardzību (Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 44. panta pirmā daļa), Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs Garantijas fonda līdzekļus izlieto ne tikai apdrošināšanas atlīdzības izmaksai, bet arī ar to saistītu pasākumu finansēšanai. Šie izdevumi tāpat kā trešajai personai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība rada prasītājai mantiski novērtējamu pametumu jeb zaudējumus (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.jūnija spriedums lietā SKC-0093/2015*).

Tādējādi tiesa zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumus 86,08 *euro* apmērā atzīst par prasītājam radītiem zaudējumiem, kas piedzenami no atbildētājas prasītāja labā.

Saskaņā ar Civillikuma 1784.pantu, ja ārpus līgumiskām attiecībām kādam nodarīts zaudējums ar otras personas prettiesīgu darbību, tad zaudējuma nodarītājs atbild par visiem zaudējumiem.

Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Juridiskajā doktrīnā ir atzīti šādi zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma un piedziņas pamati: 1) tiesību aizskārēja prettiesiska un neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*Torgāns K. Saistību tiesības. Rīga:Tiesu namu aģentūra, 2014. 165. lpp.*).

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatējami visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi – notikušais ceļu satiksmes negadījums, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp atbildētājas vadītā transportlīdzekļa izraisīto ceļu satiksmes negadījumu un konstatētajiem zaudējumiem.

Ņemot vērā iepriekš norādītās tiesību normas, tiesa uzskata, ka prasība par zaudējumu piedziņu ir apmierināma pilnā apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt likumiskos procentus 40,72 *euro* apmērā par laiku no 2016.gada 29.aprīļa līdz 2016.gada 11.oktobrim, kas aprēķināti pēc formulas - zaudējumu pamatsumma 1510,29 *euro* x kavēto dienu skaits 164 x 0,01644/100 = 40,72 *euro*, kas nepārsniedz 10% apmēru no zaudējumu pamatsummas.

Civillikuma 1753.pants paredz, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu, bet šā likuma 1756.pants paredz, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Savukārt, atbilstoši Civillikuma 1765.pantam, ja procentu apmērs nav noteikts aktā vai darījumā, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Saskaņā ar šī panta ceturtās daļas noteikumiem likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Tā kā maksājumus atbildētāja nav veikusi, ir iestājies parādnieka nokavējums (Civillikuma 1652.panta 3.punkts), kura sekas ir pienākums maksāt Civillikuma 1759.panta 1.punktā paredzētos likumiskos nokavējuma procentus.

Tiesiskās attiecības, kas pastāv starp prasītāju un atbildētāju veidojušās uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma, līdz ar to prasītājam uz likuma pamata ir radušās tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus par parāda samaksas nokavējumu.

Tiesa prasītāja aprēķināto likumisko nokavējuma procentu apmēru, kas nepārsniedz 10% apmēru no zaudējumu pamatsummas, atzīst par pamatotu, samērīgu un apmierināmu prasītajā apmērā.

Prasītājs lūdz atzīt tā tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no galvenā parāda.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu. Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1760.pantu un 1765.pantu

un izveidojušos tiesas praksi (*Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 16.aprīļa lēmums lietā Nr.SPC-30*) prasītājam ir tiesības saņemt arī likumiskos nokavējuma 6% procentus gadā no galvenā parāda, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz nolēmuma izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētāja savas saistības nav pildījusi, tiesa atzīst par pamatotu prasītāja lūgumu atzīt tiesības par laiku no tiesas nolēmuma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus no neatmaksātās zaudējumu pamatsummas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 33.pants nosaka, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts paredz, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo un otro daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, ceļot prasību tiesā, samaksājis valsts nodevu 245,56 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*. Tiesa atzīst, ka, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumus, no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama prasītāja samaksātā valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu.

Civilprocesa likuma 204.[1] pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei; šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 39., 41., 42., 44., 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt.

Piedzīt n o /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu biedrībai "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr.40008084453:

- zaudējumus par izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 1510,29 *euro*,
- zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumus 86,08 *euro*,
- likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2016.gada 29.aprīļa līdz 2016.gada 11.oktobrim 40,72 *euro*,
- tiesas izdevumus – valsts nodevu 245,56 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*,

pavisam kopā 1887,35 *euro* (viens tūkstotis astoņi simti astoņdesmit septiņi *euro* un 35 centi).

Samaksa veicama biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr.40008084453, kontā Nr.LV65HABA055I022538931, AS "Swedbank".

Atzīt biedrības "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr.40008084453, tiesības par laiku no tiesas sprieduma stāšanās spēkā līdz tā izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no neatmaksātā galvenā parāda 1510,29 *euro* (viens tūkstotis pieci simti desmit *euro* un 29 centi), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2017.gada 13.novembrī, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese M.Dreimane